

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 86. Lancastrienses & Eboracenses reconciliati

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

tanta Anglorum pertinacia, ut Brezæus Senescallus urbem relinquere, suosque classarios ad naves revocare decerneret, quod & servato ordine, nulloque recedentium tumultu vespere circa quintam diei horam executus est. Gallorum naves solidos tres dies ante urbis conspectum in anchoris secure fluctuare conspiciantur, tandem vero iis revulsis tota classis vento secundo propulsa, & opima præda, multisque in urbe factis spoliis dives Honflorii portum feliciter intravit, plurimis secum in captivitatem abstractis, qui caro pretio libertatem suam a Gallis redimere compellebantur. Nec tamen prospero hoc armorum successu Henrici Angliæ Regis res restauratæ fuerunt, cum Eboracensis Dux identidem nova excogitaret molimina, ut legitimum deturbaret Regem, sibi que Regnum vindicaret.

§. LXXXVI.

Lancastrienses & Eboracenses reconciliati.

Tentata Gallorum excensio opportunam Angliæ Regi suppeditabat occasionem, qua Lancastrienses cum Eboracensibus conciliaret. Hanc in rem utriusque multo rationum pondere exposuit necessitatem, qua ambo urgerentur, ut potius

Sæcul. XV.
A.C. 1458.

Sæcul. XV. A.C. 1458. potius junctis viribus arma sua in communem hostem verterent; cum hic mutua eorum diffidia in rem suam trahens non tantum cis mare tot tamque nobiles eorum ditiones occupasset, sed etiam in intima jamjam Regni viscera infestis armis grassaretur. Quare Rex ad omnes utriusque Familiæ Principes plurimos legavit oratores, qui præprimis Eboracensi Duci, ejusque Amicis amplissimam Regii auxilii spem facerent. Hanc in rem congressus quoque agebatur, ad quem omnes quidem convenerant, quævis tamen contendentium pars in diversis habitabat locis; Lancastrienses enim, quorum factio a rubra Rosa nomen traxerat, suburbii domos occupabant; Eboracenses autem, qui Rosæ candidæ nomen sibi vindicaverant, intra ipsum urbis ambitum sedem suam habebant. Hos inter Rex medium tenebat locum in Episcopi Palatio, ubi velut transverso clathro utramque factionem segregabat. Convenerant Lancastrienses in Westmonasteriensi Capitulo, Eboracenses autem conventum Monachorum, quos nigros vocant, adibant. Post breve verborum certamen, confestim concordæ lex sancita est, & promissa utrinque plena præteritorum oblivio, nec non constans ac perennis animorum unio. Solemnes quoque ad Deum indicebantur supplicationes, in quibus

quibus Reginam Eboracensis Dux, jura-
tus antea illius inimicus, manu susten-
tabat. Sæcul. XV.
A.C 1458.

§. LXXXVII.

*Exercitus Bello instaurato per Ebo-
racensem conscriptus.*

Verum paulo post sub cineribus suis la-
tentes averfionis scintillæ in apertum
eruperunt incendium. Accidit enim, ut *Polyd. Virg.
Hift. Angl.*
quondam Varwicensi Comite ex Regio
Senatu domum redeunte, suorum unus
cum quodam Regis domestico jurgio con-
tenderet, eumque occideret, ac perpetra-
to facinore fuga sese proriperet. Satel-
lites, cum homicidam comprehendere
haud possent, in Comitem illius Domi-
num manus injiciunt, convitiisque laces-
sunt. Hæc injuria jamjam satis grave
redintegrandi belli censebatur argumen-
tum, ac præprimis Eboracensis Dux
quaquaversum in vulgus spargebat, con-
cordiæ leges a Regina violatas. Quare
Sarisberiensis Comiti datum est negotium,
quinque millium armatorum exercitum
Londinensi admoveret urbi, atque adver-
sus Reginam læsi juris vindictam a Rege
peteret, si vero is hanc denegaret, mox
bellum nuntiaret, inferretque, se vero va-
lida interim auxilia comparaturum a-
jebat. Regina, ut horum consilia præ-
veniret, adventanti Sarisberiensis Ande-
Histor. Eccles. Tom. XXVIII. O o la-